

Danmarks Arbejdsgivere en ny Byrde til de sociale Byrder af forskellig Art, som de i øvrigt har at bære. Men jeg haaber, at de vil være i Besiddelse af saa megen social Forstaaelse, eller rettere jeg betvivler ikke, at de er i Besiddelse af saa megen social Forstaaelse, at de vil tage ogsaa denne Byrde paa sig og ikke sætte altfor sure Miner op. Herved vil der saa aarligt kunne indgaa i Arbejdsløshedsfonden et Beløb af mellem 7 og 8 Mill. Kr., det vil sige for Kvartalet Januar—April ca. 2 Mill. Kr., som lagt til de 7—8 Millioner, der indskydes af Staten, vil give et Beløb af henimod 10 Mill. Kr. Endvidere foreslaas det, at der fra de hidtidige Krisefonds under Arbejdsløshedskasserne indskydes et Beløb i Fællesfonden svarende til 5 pCt. aarlig af Medlemsbidraget i vedkommende Kasser i de Aar, i hvilke Krisefonden har bestaaet. Jeg antager, at der derigennem vil tilflyde Fællesfonden et Beløb af ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., saaledes at Fonden i hvert Fald i den kommende Vinter vil kunne disponere over et Beløb af mellem 10 og 11 Mill. Kr., og det vil efter de foretagne Beregninger og Skøn, saafremt ikke Arbejdsløshedssituationen væsentligt ændrer sig til det værre, være tilstrækkeligt til at imødegaa de Krav, denne Situation vil stille. Men selvfølgelig er der igennem Lovforslaget aabnet Mulighed for, hvis de Beløb, jeg her har nævnt, skulde vise sig utilstrækkelige, at der da yderligere fra Statskassens Side vil kunne bevilges Bidrag til Opgavens Løsning. Det aarlige Bidrag fra Statskassen til Arbejdsløshedsfonden tænkes sat til $\frac{1}{3}$ af den af Fonden i det foregaaende Finansaar udbetalte Sum til henholdsvis Arbejdsløshedshjælp, Iværksættelse af Nødhjælpsarbejder og til Kursus for arbejdsløse. Hvorledes der, hvad de to sidste Spørgsmaal angaar, kan ydes Støtte, kommer jeg senere til. Arbejdsgivernes Bidrag skal opkræves gennem Forsikrings-selskaberne i Lighed med, hvad Tilfældet er for Bidragene til Invalidefonden, medens Udbetalingen af Understøttelser igennem Fonden skal ske, som Tilfældet har været i den senere Tid, gennem de kommunale Hjælpekasser, saaledes at $\frac{1}{3}$ af det af Hjælpekassen udbetalte refunderes fra Kommunen, medens de $\frac{2}{3}$ af Udgifterne afholdes af Arbejdsløshedsfonden. Jeg ønsker at tilføje, at disse Tilskud vil Kommunerne saa være pligtige at yde, uden at der gives den enkelte Kommune Adgang til at skønne over, hvorledes Hjælpekassen administrerer, og hvilke vir-

kelig tvingende Grunde der er til at udbetale denne Understøttelse. Afgørelsen af dette Spørgsmaal lægges i Indenrigsministerens, Arbejdsdirektørens og Arbejdsnævnets Haand. Disse Institutioner vil nemlig igennem Indenrigsministeren faa den Opgave at fastsætte de nærmere Regler for Ydelsen af denne Hjælp, som kan gives enten som fortsat Hjælp, efter at den vedtægtsmæssige Understøttelse er opbrugt, eller som Tillægshjælp til den vedtægtsmæssige Understøttelse, og som endvidere skal gives under væsentlig Hensyntagen til den vedkommende arbejdsløses Forsørgerpligter. Til Personer, som ikke er Medlemmer af en anerkendt Arbejdsløshedskasse, kan Understøttelse ydes efter Skøn i hvert enkelt Tilfælde, men for saa vidt der har været Adgang for vedkommende til at sikre sig ved at skaffe sig Medlemsret i en anerkendt Arbejdsløshedskasse, og vedkommende ikke har benyttet denne Adgang, vil der være at yde en saadan Person væsentlig ringere Støtte end den, der vilde kunne tilkomme ham, hvis han havde været Arbejdsløshedskasemedlem. Reglerne for Understøttelsens Størrelse sættes i Overensstemmelse med Reglerne for Understøttelse fra de anerkendte Arbejdsløshedskasser, og Reglerne for, i hvilke Tilfælde Understøttelse gennem Hjælpekasserne af den ekstraordinære Arbejdsløshedsfond ikke maa ydes, er i Overensstemmelse med de i § 20 indeholdte Regler derfor, hvad den vedtægtsmæssige Understøttelse angaar. Dog gælder det for Maksimumsunderstøttelsen, at den maa selvsagt her ikke overstige — ligesom den vedtægtsmæssige Understøttelse ikke maa det — $\frac{2}{3}$ af Arbejdsfor tjenesten i Faget, men der aabnes Mulighed for, at den, hvis det skønnes, at Fonden kan bære det, og man ikke straks er gaaet op til Maksimumsunderstøttelsen, da kan forhøjes. Vilkaaret derfor er, at der altid ved Aarets Udløb er en tilbageværende Beholdning, Statskassens Tilskud iberegnet, af mindst 2 Mill. Kr. Viser det sig ikke muligt at opretholde en saa stor Sum i Kassen paa Grund af, at Understøttelserne er fastsat for rigelige, maa man, hvis man ikke vil søge yderligere Støtte fra Statskassens Side, gaa til at nedsætte de en Gang ansatte Understøttelser, og Bemyndigelse til saadan Nedsættelse er ogsaa givet. Er der Kommuner, som, naar Maksimalunderstøttelse ikke er opnaaet gennem den indenrigsministerielle Fastsættelse, mener, at Understøttelsen bør suppleres op til